

Setembre: volem ser part de la solució

El retorn a les aules i la reobertura de centres educatius ha estat un tema d'intens debat i treball dins del nostre sindicat, però també en la societat en general. La Intersindical-CSC, com a representants dels treballadors de l'educació i com a sindicat de classe, **ens posem al costat de tots els treballadors i volem formar part de la solució, no del problema**, de cara al retorn de setembre.

Creiem que cal ser constructius i treballar en una solució realista que garanteixi el dret a l'educació presencial i [el dret a la salut i la seguretat](#) (no hem de perdre de vista que la pandèmia no s'ha acabat). **Som conscients que s'han de reobrir els centres educatius per a tothom perquè l'educació presencial és una necessitat social, un bé per a tothom que cal recuperar, sobretot per a infants i adolescents, que necessiten l'escola i l'institut per socialitzar-se, relacionar-se, compartir, jugar, descobrir i aprendre plegats.** I creiem que aquest cop es pot fer bé, i s'ha de fer bé. I diem educació presencial perquè l'educació no s'ha perdut, no ha desaparegut, ningú ha aprofitat la pandèmia per fer vacances: els docents han fet una tasca i un esforç vital de reinvençió, de proximitat i de treball que cal reconèixer, valorar i aplaudir. Ningú estava preparat per una pandèmia mundial i tothom ha fet tot el que ha pogut per tirar endavant: els docents, les famílies, els nens i tota la societat.

Durant els últims mesos se'ns ha escoltat i informat poc des del Govern de la Generalitat de

Catalunya i des del Departament d'Educació, però amb les informacions que hem pogut anar recollint hem pogut fer una anàlisi, segurament incompleta, de la realitat i del futur immediat del sistema educatiu. El que tenim clar és que, a hores d'ara, després de [dir el que pensàvem de com s'ha fet la reobertura de juny](#), de donar suport directe a direccions i docents i d'oferir-nos a denunciar a Inspecció de Treball qualsevol irregularitat o deficiència que detectin els treballadors de cada centre educatiu, el que **hem de tenir com a prioritat central és el retorn de setembre, que serà (o ha de ser) el retorn real, el retorn de tothom a les aules.**

Seguim amb voluntat de diàleg, amb voluntat de treballar per arribar a la millor solució, de manera constructiva. Animem el Departament d'Educació a escoltar tots els agents de la comunitat educativa i recollir les propostes, la col·laboració i inquietuds de cadascú.

De cara a setembre hi ha dos temes cabdals: els espais i els professionals, la plantilla. **És evident que, segons les ràtios, criteris i informacions que el mateix departament ha compartit i estipulat les últimes setmanes (no ens inventem res), tant els espais com les plantilles hauran d'augmentar (i qui sap si també els horaris hauran de patir modificacions importants).** Sobre els espais, poc hi tenim a dir, el Departament ja ha anunciat que treballa i treballarà conjuntament amb ajuntaments i entitats de tota mena a la recerca de nous espais per a l'alumnat. És un tema important del qual farem seguiment.

Sobre la plantilla, fem èmfasi un cop més en què **hem basat les nostres estimacions en els criteris i les ràtios que ha anat proposant el Departament d'Educació (l'únic que disposa de totes les dades reals i que pot fer un càlcul ajustat).** Calculem que per al funcionament del sistema educatiu respectant tots els drets i necessitats dels alumnes, garantint l'atenció necessària i complint totes les normes de prevenció i salut fruit de la pandèmia, **caldrà augmentar la plantilla aproximadament en 30.000 professionals** com a mínim per començar el curs (recordem que hi ha al voltant de 5.000 centres educatius a Catalunya).

El nostre càlcul es basa en una mostra representativa de població i de centres, i sense caure en proclames fàcils com afirmar que per a reduir les ràtios a la meitat caldrà el doble de docents. El nostre país és divers, tenim zones molt diferents i ràtios de tota mena, i molts centres que ja fan desdoblaments de grups habitualment, no ens n'oblidem.

No obstant això, repetim que l'únic que té les dades totals, reals i adequades per treballar en aquest aspecte és el Departament d'Educació, i és per això que, més enllà d'intentar fer càlculs i propostes pel nostre compte, volem seure a parlar-ne amb el Departament. Necessitem conèixer amb detall tota la informació de què disposen fins ara per poder treballar amb totes les eines i **negociar per trobar conjuntament la millor manera d'articular la tornada presencial tan necessària per a tota la societat.**

Tècnicament, a més, creiem que **l'increment de personal docent, sigui quin sigui el número final, ha de ser vehiculat a través de places vacants adjudicades a juliol per a tot el curs, hi**

hagi vacuna o no durant el transcurs d'aquest. No es pot caure en el parany d'inventar-se places de substituïts (que realment no substituirien a ningú) per després despatxar milers de treballadors precipitadament quan es trobi una cura. A l'educació li cal estabilitat i mesures, com dèiem, pensades amb mirada llarga per millorar un servei essencial molt castigat per les retallades i la precarització. Per tant, proposem trobar la manera que aquest replantejament de l'educació a causa de la crisi serveixi perquè en surti més fort un cop tot hagi passat.

Així doncs, des de la Intersindical-CSC creiem, com ja vam dir fa dies, que **ara que tothom ha vist les debilitats de tots els serveis públics és un bon moment per enfortir-los amb mesures que tinguin visió de futur**, no pensades només de manera provisional, perquè el sector públic en general segueix patint problemes i retallades estructurals, com dèiem, que venen de lluny.

I no tot s'acaba amb els docents i el personal de suport necessari, sinó que l'escola ofereix més serveis, com el de menjadors, essencial (si no vital) per a molts alumnes i famílies. En aquest cas, més que un número, el que **demanem és que es treballi des d'ara mateix a la recerca de nous espais de menjador per a cada centre, ja que sovint els menjadors són massa petits, estan massificats i es fan fins a tres torns (en dues hores) per dinar** amb alumnes que acaben dinant tard i corrents. Què passarà ara si hi ha d'haver distància i menys aforament? Cal pensar-ho i planificar-ho amb temps. Sobre el personal, caldrà fixar la contractació de tot el que calgui per garantir que es compleixen les mesures de seguretat necessàries perquè no es perdi cap servei ni dret essencial de l'àmbit educatiu.

Tampoc podem oblidar la neteja, un altre servei essencial (i ara més que mai). Caldria, com a primera mesura, que la gestió de les hores fos directa dels centres i dels ajuntaments, depenent en cada cas de qui contracta els serveis. D'aquesta manera seria més fàcil garantir que es prenen les mesures necessàries i es podria avançar cap a una correcta gestió de la situació.

Hi ha molts més temes a abordar, i ja som a juny, un mes clau en la planificació del setembre (perquè un cop feta la planificació, caldrà encara una gran preparació), així que **la Intersindical-CSC seguim esperant l'oportunitat de ser part d'aquesta solució que esperem que es gestioni radicalment diferent de com s'ha fet la reobertura actual de final de curs.**